

ens

6

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR



**E**LS AMICS  
DE LES ARTS:  
UN MUSEU  
DE SANT POL  
I PER A  
SANT POL



## L'any 1893 era notícia... (I)

Que el 8 de gener "en la sala d'espectacles del Centre Català, se celebrà la Vetllada de la Caritat. Plé de gom á gom se trobava l'expressat local (...)".

El 15 de gener "acossadas pel temps, se presentaren á la fonda davant la platja de Moré, cinch parellas de Mataró. Totas foren tretas á la platja y ocuparen la trajo de las embarcacions de la vila (...) evidenciant un cop mes lo llas de germanó que uneix á tots los pescadors d'aquest litoral".

"Lo día de Sant Pau se descubrí que s'havia comés un robo en casa de D<sup>a</sup> Joaquina y D<sup>a</sup> Adelayda Gomis (...). Los lladres penetraren per la part del darrera, practicant per medi d'un filabarqui forats en un plafó de la porta balconera de l'eixida".

I per la Fira de Sant Pau de 1893 "per los carrers de la fira se feya difícil lo transitarhi".

El febrer de 1893 "El Sanpolench" es feia ressò que el "Boletín de la Sociedad Española de Salvamento de Naufragos" publicava que la Junta del districte de Barcelona "te encarregada la construcció d'una boya de salvament ab destí á Sant Pol de Mar".

El Sr. Bisbe de la Diòcesi visità Sant Pol el 7 de febrer de 1893: "los carrers del poble estavan nets com requeria, puix tots los vehins s' havian esmerat en aquest sentit, fentse càrrec de l' importancia del personatge que 'ns venia á visitar. Numerosas descargas d' armas de foch se feren á sa arribada y altra música que 's trobava en los quatre cantons, lo saludá á son pas ab la marxa real". Les Festes de Carnaval semblava que "mica en mica anirán desapareixent puig sembla que tots els anys es nota menos entusiasme".

El temporal que hi va haver a final de març de 1893 no solament va fer que les obres del varador que la companyia del ferrocarril construía a la platja quedessin "altra vegada interrompudes y desballestades", sinó que "la professó que había de tenir lloch la nit del dijous Sant no pogué portarse á cap".

Aquell mes va tornar a Sant Pol "nostre amich D. Llorens Adrober, que després d' haber passat un quant temps á América, ha retornat á son pays natal". I uns altres van marxar: "Lo desitjém de veras á nostres amichs Panadero, pare y fill, que l' emprengüeren cap América".

Les 'Cosas de la Platja' d'"El Sanpolench" d'abril es feia ressò que en qüestions de pesca "la perspectiva no es pas cap mica falaguera y aquest estiu, si aixó no cambia, amb ab seguretat que aném á ballar los de Sant Prim. Si no hi ha sardina 'ls sardinalers no guanyarán res y 'ls palangrers tampoch podrán treballar per falta d' esqué y com que es costum (acertada) de plegar lo bou fins á la tardor, no se pas de que haurém de fer mánegas. Sort que las pedras del varader seran un criadero de ostras y musclos que ben recullidets podrán donarnos pera menjar... Pero ara que hi penso; no ho podrém pas tocar per que serán del Sr. Planás. Com que tot es seu..!". També va ser notícia que "un pescador, vehi d' aquest poble, aná á buscar musclos, á las rocas del Faréll" i

després de veure moviment a l'aigua "s'aferrá á la cua del peis. Després de molts travalls pogué treure del tot á terra, resultant ser un camarí que pesava uns trenta kilos".

El 30 d'abril "tingué lloch la primera comunió d'una porció de noyas y noys. Ab aquest motiu se celebrá a la iglesia de nostre poble una verdadera y lluhida festa".

El maig de 1893 "deu n'hi do de guerra que es fa per aquí á la Companyia dels mistos, com ne dibém á St. Pol. Per molts reixas y cantonadas se trovan sogalls cremant ahont los fumadors hi encenen sos cigarros ó pipas, que es un gust. Tothom estalvia 'ls mistos tant que pot. Los pescadors diuhen que n'hi ha per dias avans no s'acabarán los llivants que hi han per cremar; per tant, durant molt temps no será pas gayre 'l negoci que 'ls Srs. d'aquella companyia farán ab sas capsas de mistos de seu pudench".

"El Sanpolench" també es feia ressò que "de Barranquitas, Puerto Rico, ha arribat D. Lluís Villaronga y Agustí després d'haver estat 26 anys per aquellas terres. Ve á passar una temporada entre sa familia".

El juny de 1893 "arribaren los joves 'n Joseph Puigvert, Alfons Vives, Martri Nualart, Joan Vidal, Miquel Campeny i Emili Fontrodona. Aquet últim arribá 'l día 27 procedent del exercit de Filipinas". Un altre que va tornar a casa per aquelles dades va ser "Joan Vives, ha arribat de Montevideo".

L'any 1893 va ser un any dolent per als pescadors. "El Sanpolench" de juliol d'aquell any deia que "no poden anar mes mal de lo que van. No pot ser sino que 'ls peixos hagin pres part en lo disgust general dels vehins d' aquest poble per la qüestió del varader que en la nostra platja ha construhit la companyia y hagin emigrat cap á altra part".

Una forta tempesta commogué la vida del poble aquell estiu: "Lo día 27 envers mitj dia comensá á enfosquirse per causa d'un grop que venia de la part de terra i altre de la part de mar; al toparse aquests dos grops se desencadená tan forta tempesta de trons i aygua y pedra que 'ls vells del poble diuhen que no habian vist cosa igual: semblava que s'havian obert totas las aixetas del cel pera donar pas á un mar d' aigua que queya sobre Sant Pol y son terme.

Lo torrent del Arroser als pochos moments de ploure baixava impetuós. Lo pont que per aquest torrent hi ha en la carretera no podía engolir tant aigua, de modo que sobreixia invadint las casas properas, siguent necessari á fi d' evitar desgracias esbotsar la barana de l' altra banda del pont perque l' aigua trobés sortida per aquell indret.

Lo turó d' en Nescla feya fredat de mirar en los moments de la pluja, puig tot ell semblava una catarata immensa devallant furiosa l' aygua, no valenthi arbres, rasas ni parets pera deturarla. Una paret de pedra de l' hort del Sr. Torros, groixuda de tres pams, aná á terra per duas bándas en una estensió de mes de vint metros cada una.

Altra paret de can Pere de la fàbrica aná daltabaix; per cual esboranch s'hi engorjaren molts molas d' aigua, invadint los baixos de la casa i sortint com riu impetuós per lo portal del carrer.

Las vinyas han quedat totas xaragalladas, las casas malmesas y 'ls rahims la major part perduts, per la pedra que, groixuda com admetillas, caigué per espay de 15 minuts. La pedra que queya dintre 'l poble no era tan groixuda com la que queya per las aforas.

La tempesta agará de banda ensá de la riera fins á can Roca pagés cap á can Mascaró, cal Xay y can Teixidó. Durá 30 minuts".

El segon semestre de 1893, el recollirem al número següent de l'ENS

# noves propostes

Sant Pol és un poble curiós per la seva intensa vida cultural. Pel seu nombre d'habitants, hi ha poques viles catalanes, i fins i tot del'Estat, on s'apleguin un nombre tan interessant d'artistes, historiadors i intel·lectuals de tota mena com a Sant Pol. L'art ha estat sempre present a la seva vida social.

I una bona prova n'és l'entitat Amics de les Arts.

Al Museu de Sant Pol guardem un bon nombre d'interessants obres que ben aviat podrem tornar a admirar en un ambient recuperat per a l'activitat cultural santpolenca. Ens hem de felicitar, no solament per haver salvat de l'oblit un important i valuós llegat cultural, sinó per recuperar un element dinamitzador com anys enrere havia estat el Museu i la seva entitat impulsora, els Amics de les Arts.

Sembla que aquesta nova etapa que ara s'obre per a l'entitat significarà també un nou ímpetu en la seva activitat. La junta de l'associació, amb el suport d'aquest important nombre de socis que té i que en molts casos participen intensament de la vida cultural i social del poble, té ganes de fer moltes i noves coses una vegada el Museu obri les seves portes, i aprofitar aquest espai recuperat per engegar iniciatives culturals de tota mena. Així doncs,



podem estar doblement satisfets, perquè la recuperació del Museu serà també un relançament, de ben segur, de la nostra xarxa cultural.

I posats a dinamitzar la vida social i cultural del poble, l'ENS també vol afegir-se a aquesta interessant tasca. Per aquesta raó, i aprofitant que ben aviat farà un any de la sortida al carrer del número 1 d'El Nou Santpolenc, el Consell de Redacció ha cregut oportú iniciar una nova línia de treball

que ompli de contingut la mateixa existència de la revista. Si fins ara les planes de la publicació eren un espai de debat per als diferents temes que preocupen els veïns del poble, ara ens proposem portar aquest debat a una sala on tothom, de manera periòdica, pugui opinar també de viva veu i demanar informació a persones informades sobre cada qüestió. La primera convocatòria serà el pròxim mes de maig, i el tema ben d'actualitat: la incidència que la inauguració de l'autopista del Maresme podrà tenir sobre la vida a Sant Pol, i la manera de preveure i evitar els seus possibles efectes negatius. El número 7 de la revista, que sortirà previsiblement al juny, recollirà en el seu monogràfic les opinions més interessants sorgides al llarg de la taula rodona. En els pròxims dies informarem amb més detall de la convocatòria. I si té l'èxit que desitgem, ben segur que seran molts els temes que podrem tractar.

No cal dir que tots hi esteu convidats.

# un museu dinamitzador

El Museu de Sant Pol aviat tornarà a obrir les seves portes al públic. Les obres ja estan en marxa, i els seus promotors, Amics de les Arts, comencen a treballar pensant en la seva nova funció com a dinamitzador de la vida cultural santpolenca. Hem volgut avançar-nos a aquest retrobament entre el poble de Sant Pol i el seu Museu repassant la història i la feina feta per l'entitat que l'ha mantingut viu mentre les seves portes eren tancades.

Des que les portes del Museu de Sant Pol es van tancar, l'any 1982, els Amics de les Arts han fet una feina silenciosa, primer per evitar que l'Entitat es dissolgués per manca d'activitat, i segon per recuperar el Museu per al públic i per al poble. Mentre el seu ritme va anar baixant a mesura que els seus promotors anaven fent-se grans, a Sant Pol anava sorgint una nova generació de joves que, com al seu dia Jaume Martí, Gustau Camps, Francisco Llovet i Joan Morral, tenien ganes de fer coses al seu poble. "Arran d'una exposició que vam fer en Jordi, en Ricard i jo —ens ho explica Josep— al Centre Cultural, un recull d'objectes sota el títol *Les tres persones d'Aleix Solé*, Jaume Martí ens va animar a entrar a formar part dels Amics de les Arts. Parlem del desembre de 1989, quan el Museu estava tancat tot i que molts veïns i visitants demanaven per veure'l. L'Entitat corria el perill de dissoldre's per manca d'activitat, cosa que hauria comportat, segons els Estatuts fundacionals, "que el seu fons artístic seria donat a beneficència". "El primer que vam fer en ser elegida la nova Junta va ser canviar els estatuts i fer beneficiari, en cas de dissolució, l'Ajuntament de Sant Pol", diu en Jordi. "L'espectacle que ens vam trobar va ser desolador: un Museu amb goteres a la teulada, les parets plenes d'humitats, i les obres artístiques del fons de l'Entitat greument afectades per aquestes humitats i per les fortes

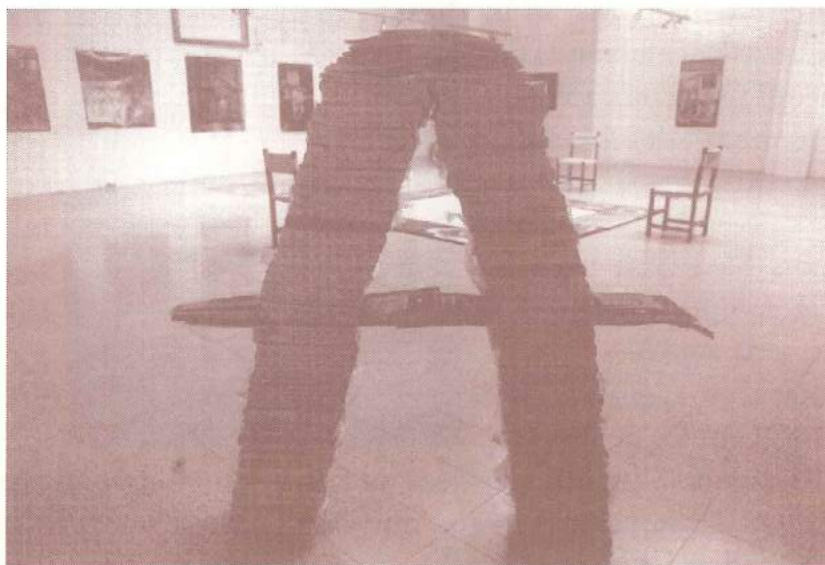


FOTO: 60L

calors que afecten el recinte a l'estiu com a conseqüència de la coberta d'uralita".

La segona iniciativa, després de canviar l'article 26 dels estatuts, va ser anar a la recerca d'especialistes que els donessin consell sobre la recuperació de les obres afectades per la mala conservació i preparar tot el fons per quan aconseguissin reobrir les portes del Museu. "El que hi havia més malmès era l'obra gràfica sobre paper. Vam portar-la a Barcelona, a les Arts del Llibre, on l'han restaurada, i ara tenim bona part de l'obra emmarcant-se, perquè molts marcs estaven corcats, i ens van aconsellar treure'ls al més aviat possible", ens explica Ricard, l'únic de tota la Junta que tenia contacte amb l'art abans d'entrar a l'entitat. "Tot això ho hem hagut de fer sense cap subvenció de cap administració, perquè com que és un fons privat, ningú no ofereix diners per a conservació d'obres d'art de propietat privada". Traduir els Estatuts de l'Entitat al

català, un curs d'història local de Sant Pol i l'edició d'un full *Portaveu dels Amics de les Arts* adreçat als socis, i també una nova campanya de captació de socis i la confecció d'un arxiu amb fitxes de totes les obres del fons de l'Entitat classificades per categories, van ser altres tasques importants d'aquesta primera època. Perejaume, en aquest primer *Portaveu* enviat als socis, va parlar d'ells com "aquests amics que s'han fet de les arts" i va qualificar de "reacció biològica" la seva aparició "en voler-nos oferir un museu d'activistes i conservadors car al nostre país això de conservar comença a ser la més agosarada de les actituds". Una prova d'aquest ànim de recuperació del passat va ser una sessió de cinema al carrer a l'estiu de 1990 amb la projecció de la versió original de la pel·lícula *Pandora*: "Ens feia il·lusió recuperar aquella vella tradició del cinema ambulat que antigament portaven a Sant Pol l'*Embut d'en butifà*. El primer any va ser *Pandora*, perquè s'havia

rodat a Tossa amb Ava Gardner com a protagonista i Mario Cabré, molt conegut per les seves visites a Sant Pol; i vam escollir la versió original subtítulada perquè ens va semblar una curiositat que se sentís parlar català als pesca-dors". L'any 1991 va ser el del primer acord amb l'Ajuntament per tornar a obrir el Museu. El regidor de Cultura, Marc Xaubet, es va comprometre a fer les reformes necessàries per tal de reobrir-lo. Dues sessions de lectures de quadres; un concurs de dibuixos; l'exhibició d'una pel·lícula de Dídac Raurell on es veu l'avi Vila pintant un quadre, dins la primera Setmana Cultural del CP Sant Pau; la bruixa de Sant Joan, que es va construir i va iniciar la seva cercavila des del Museu; l'organització de concerts (tradicció que s'ha anat repetint després de manera anual, però organitzada directament per Oriol Romaní, no des dels Amics de les Arts), i cinema al carrer, que va tornar amb *Erik el Vikingo*, són altres activitats d'aquell any. Els Amics de les Arts van posar a prova el seu poder de convocatòria en organitzar un homenatge a Pere Coromines en ocasió de la festa de Sant Pau de 1992. "Vam fer el cim -diu en Josep-. Aquest escriptor, que havia estiuejat al nostre poble i des d'aquí va escriure *Jardins de Sant Pol*, es mereixia, al nostre parer, aquest reconeixement. I tot el poble va respondre molt bé". Els jardins de Sant Pau, de Pere Coromines des de llavors, són la mostra d'aquell homenatge. El 1992 va ser també l'any de la balena de la Punta i de l'exposició Art Atzar de la Primavera Fotogràfica. Amics de les Arts va presentar el llibre de Perejaume *Oli damunt paper*, i va intentar posar en marxa un programa de pel·lícules de Cine Club amb projeccions quinzenals, intent que no va reeixir. Mentrestant, la reobertura del Museu quedava sobre la taula per la manca d'acord entre els Amics de les Arts i l'Ajuntament. "1993 va entrar amb la represa de les negociacions sobre el Museu". Va ser també l'any del *Bon viatge als Garrofers* i l'espectacle de llum sobre

la façana de Sant Pau que es va organitzar la nit de Sant Joan en el marc de l'Any Miró. "Vam tornar a organitzar la Fira d'Art, després d'uns anys en què se n'havia fet càrrec l'Ajuntament per la inactivitat de l'entitat. La Fira havia estat una iniciativa de la darrera junta dels Amics de les Arts abans d'arribar-hi nosaltres. Ara estem intentant recuperar el seu caràcter artístic, obrint-la més a la pintura, tot i que no volem perdre la part d'artesanía que s'ha fet tan important en aquests darrers anys". Però sobretot, 1993 ha estat l'any del Museu: les negociacions per arribar a un consens per reobrir-lo han estat l'eix de l'activitat de tota la Junta fins que a final d'any es va arribar a l'acord. El darrer Ple de 1993 va aprovar l'acord amb els Amics de les Arts que feia possible la reobertura del Museu. I ara, el 1994, l'activitat està centrada en l'emmagatzematge del fons mentre durin les obres i la preparació de la seva inauguració, que es preveu per a la Festa Major d'Estiu. "Volem obrir el Museu a tothom, que tothom s'ho passi bé aquí, com nosaltres. I volem treure tot el profit possible a les obres que tenim aquí, una herència que ens han deixat els primers Amics de les Arts i que nosaltres hem de conservar i enriquir", diu en Josep. "La nostra idea és fer una sala d'exposicions on la col·lecció del Museu no sigui permanent, sinó que es vagi exposant d'una manera

fragmentada, segons diferents visions, per tal que totes les obres vagin passant per les parets del Museu, a més d'altres activitats de tota mena que vulguin utilitzar l'espai del Museu com a marc i mirall de creació, no?", explica en Ricard. "El que és cert és que a la nostra comarca no hi haurà cap sala com aquesta per exposar-hi, i ens podem convertir, si ho fem bé, en centre d'exposicions de tots els artistes de l'Alt Maresme". Ara s'ha obert una nova porta per la qual els Amics de les Arts poden fer sorgir noves propostes: un arxiu d'informació amb biblioteca, sobre les obres del fons artístic, un racó per seure i comentar el que s'està veient al Museu, un magatzem on guardar lluny de qualsevol perill les peces del Museu, un drac a la platja per la Setmana Cultural o un concurs de pessebres per Nadal. "Ens agradaria animar la gent de Sant Pol a fer coses, ajudar en nous projectes sense ser-ne necessàriament els promotors. Volem donar un cop de ma allà on faci falta". Ja ho deien a la seva presentació com a Junta: "Entenem que l'entitat no s'ha de limitar a obrir el Museu al públic, la qual cosa entra dins dels nostres plans, sinó que ha de ser prou activa per organitzar, periòdicament, actes de tota mena que ajudin a enriquir la vida cultural del poble". Ara ha tocat, una vegada en marxa el Museu, l'hora de fer realitat aquest somni.



FOTO: GCL

# amics de les arts

## (1961-1994)

Recordo perfectament que era a mitjans del mes de juny de 1961, tot prenent el sol als Banys d'en Martí amb els meus amics Gustau Camps, Francisco Llovet i Joan Morral, que els vaig proposar de fer un concurs de pintura pel dia de Sant Jaume. Els va semblar molt bé i vam posar fil a l'agulla tot seguit.

Havíem de resoldre el problema econòmic primer de tot. Nosaltres quatre vam posar-hi 5.000 ptes. cadascú. Havíem de buscar més col.laboradors i vam incorporar al grup els pintors Juli Viñolas, Miquel Brossa i el Dr. Eduardo Monistrol. Havíem d'actuar en nom d'alguna entitat, vam posar-nos el nom d'Amics de les Arts. En uns dies vam recollir uns 70 socis que van col.laborar amb unes quotes lliures.

Vam recollir els diners suficients i vam fer imprimir ràpidament les Bases per 1r Concurs de Pintura de Sant Pol de Mar. Un dels apartats de les Bases era que el tema hauria de ser Sant Pol.

Era molt exposat, per manca de temps, però vam tenir un gran èxit, ja que hi van participar uns 150 pintors. Va guanyar el Premi el pintor filipí Federico Aguilar-Alcuaz, amb un premi de 25.000 ptes. Avui dia aquesta obra val més d'un milió de pessetes.

El primer president de l'entitat va ser Gustau Camps, molt bon president, amb moltes iniciatives i, sobretot, molt generós amb el Museu; hi va regalar 12 quadres de la seva col.lecció. Va ser president durant dotze anys.

Durant cinc anys vam celebrar el Concurs en els baixos de l'Ajuntament i Biblioteca, amb moltes dificultats per manca d'espai. Després, l'any 1967, vam construir el Museu, sufragat íntegrament pels Amics de les Arts; no va costar res a l'Ajuntament d'aquella època, però tinguérem bona col.laboració amb l'Alcalde Francesc Tarridas (A.C.S.).

El segon president va ser Francisco Llovet (quatre anys), que va continuar la tasca del primer president i va fer editar el Catàleg del Museu, de 54 pàgines més portada, amb totes les obres del Museu reproduïdes. Va regalar aquesta edició al Museu. Si avui volguéssim fer aquest catàleg, no podríem fer-lo pel seu elevat cost.

El tercer president va ser en Joan Maresma, que va formar una nova Junta amb elements tots de Sant Pol. Va fer nous socis i també altres activitats, però desgraciadament va deixar-nos molt aviat (A.C.S.).

El quart president va ser en Claudi Puchades, artista, molt vinculat amb l'art, la ràdio i la televisió. Diverses activitats al Museu, però sobretot, va ser l'organitzador de la 1a Fira d'Art al carrer Nou, que encara celebrem cada any per Sant Jaume. També cal destacar la gran col.laboració que va tenir amb el seu amic Joan Escarpenyer (A.C.S.).

El cinquè president va ser en Jordi Pomés, però per causes particulars, als pocs mesos va deixar el seu càrrec a les mans del sisè president, l'Elisabet Fàbregas, que porta l'entitat amb molt interès juntament amb els seus amics de la Junta. Ja han portat a terme moltes activitats i importants actes. Ells saben que han heretat una important herència i que volen mantenir-la i, si poden, augmentar-la.

Durant els primers anys vam celebrar 12 concursos de pintura, que han servit per tenir el fons de pintura que tenim actualment.

Hem tingut molts donatius de pintors i de particulars.



Inauguració 1r Concurs de Pintura de Sant Pol de Mar, any 1961

Tenim també obres molt importants, com una pintura de Ramon Casas, Raurich, Xavier Nogués, Cabanyes, Carlos Vásques, Créixams, etc. Podria anomenar altres pintors però seria massa llarg. Tenim el millor de la pintura catalana dels anys 60 en el millor Museu de la comarca. Gràcies al meu treball dins de les arts gràfiques, especialment obra gràfica i el ram editorial, vaig tenir molta relació amb molts pintors, entre d'altres, Miró, Tàpies i Clavé, els tres pintors catalans de la nostra època més cotitzats i reconeguts internacionalment, de cadascun dels quals vaig aconseguir per al nostre Museu una litografia.

També vam celebrar exposicions d'homenatge als pintors locals Benet Martorell, Josep Mateu i Ramon Mas i Mas, i exposicions de Perejaume, Joaquim Carbonell, Juli Viñolas, Miquel Brossa, Ricard Amich, Josep Lluís Florit i Gabriel Rigo i dues exposicions de pintors santpolencs.

Per desgràcia el Museu s'ha fet vell, tenim humitats i algunes goteres i per aquestes causes hem hagut de tancar-lo provisionalment. Ja l'obrirem una altra vegada!

També, els primers quinze anys, vam celebrar moltes activitats, com concerts, conferències, sessions de cinema d'art i viatges culturals (fins i tot a l'estranger).

Els concerts, celebrats tots a la nostra Parròquia, van ser dues actuacions de la Coral Sant Jordi, l'Orfeó Gracienc, l'Orfeó Laudate, la mezzosoprano Anna Ricci i l'organista Josep Maria Parellada, el guitarrista Josep Lluís Lopátegui, la Coral Verge Bruna, acordionistes de la Cambra de Barcelona i la Coral Catalunya, entre d'altres.

Vam celebrar un homenatge al mestre Enric Morera; entre altres actes vam col·locar un relleu a la façana de la Biblioteca Municipal. En la impressió del Programa d'Actes, vam tenir problemes amb la censura, que va obligar-nos a fer-lo en castellà. En aquest programa s'hi havia d'imprimir un article del meu pare sobre el mestre Enric Morera, però el meu pare no va voler que el seu article fos publicat en castellà i vam deixar aquesta plana en blanc (any 1965).

També vam celebrar un homenatge al mestre Amadeu Vives coincidint amb la data de l'11 de setembre, cosa que les autoritats d'aquells moments van creure que podia ser un acte d'afermament catalanista i vam tenir també les nostres dificultats, però no va passar res, això sí, molts aplaudiments quan l'Orfeó Laudate va cantar el 'Cant de la Senyera' (1971).

Bona notícia. En el Ple Municipal del nostre Ajuntament celebrat el dia 30 de desembre de 1993, va aprovar-se per majoria absoluta el projecte del nou Museu, que es farà en diverses etapes a causa del seu cost.

He escrit aquesta història dels Amics de les Arts per donar a conèixer a les noves generacions què hem fet i qui som els Amics de les Arts.

**Jaume Martí**

# conversa familiar

## al voltant de la llar de foc de Burinons

**A**nàvem macos aquest any, eh?  
 -N'hi havia molts, d'indis...  
 -Com nosaltres, cap.  
 -Aquest "jefe" indi...  
 -... I els meus petitons dins la tenda!  
 -Mare, com és que aquest any no tenim copa?  
 -No ho sé.  
 -La carrossa feia goig i anava molt lleugera.  
 -Llàstima que la música no se sentia gaire.  
 -Mare, però tampoc ens han donat diners?  
 -No, fill, no n'èrem pas dotze...  
 -Nosaltres anàvem de dòmino, però tampoc n'èrem dotze. Vàrem demanar una part dels diners per tal de poder guarnir un cotxe a manera de caps. Ens varen dir que no. Per això no hem sortit a la rua.  
 -Amb això tots hi hem perdut: vosaltres no heu gaudit de la gresca d'estar plegats, el poble ha tingut la festa més pobra, els organitzadors no han tingut tant d'èxit...  
 -Mare, però per què no ens han donat medalles?  
 -No ho sé, filla.  
 -És una mica trist, això. Els grans i els xics fem la rua perquè ens ve de gust. Un mes abans ja ens preparem. En parlem, muntem "la pel.lícula", cosim, fem complements... Aquest goig que vivim és el nostre premi. Però a la mainada li fa il.lusió un petit record, com feien cada any...  
 -Sí, encara que sigui una medalla de coure...  
 -No, de coure no era, que ara va molt car.  
 -Això és que l'any passat les varen gastar totes.

-Potser sí.  
 -Sembla que estem una mica ensopits, oi? Tan bé que ha anat!  
 -Sí, la gent esperava "els del Sot de Burinons". Ja som tradició.  
 -Quants anys fa que hi sortim?  
 -Des del 85.  
 -Del 85?  
 -Sí. L'Agnès era petita, anava dins d'un cistell. Feia de bolet.  
 -I l'avi de boletaire!!  
 -I l'any de pagesos, què?  
 -No, millor el de Peter Pan. Quina vela, eh?

Sí, aquest any ens han girat la rua. I ens l'han feta curta. Però al Sot de Burinons no ens mataran la il.lusió. Perquè ens agrada la festa de Carnaval, fer poble i col.laborar amb qui té ganes d'organitzar activitats.

I encara que algú pensi que baixem de l'hort, no som pas tan càndids; tenim criteri, i opinió. Està bé que s'intenti potenciar cada any la formació de grups al poble, i que es premiï aquest parell que cada any ens salven la rua amb la seva carrossa. I no ens agrada gaire que els diners de Sant Pol vagin a mans foranes.

Per això, al Sot de Burinons, al costat de la llar de foc, hem pensat que a causa dels diners hi ha hagut raons, enveges i descontents. Però al caliu de la flama, tenim el convenciment que l'any vinent anirà millor, que potser la Comissió de Carnaval tindrà més temps per preveure i organitzar el Carnaval que Sant Pol es mereix. Sense garreperia.

**Famílies Brossa del Sot de Burinons**

## c.e.s.p.

**E**l passat dia 5 de febrer, a Ca l'Arturo, es convocà totes les persones interessades en l'excursionisme i en la pràctica d'esports en contacte amb la natura, i també esports d'aventura: esquí, escalada, alpinisme, parapent, bicicleta de muntanya, etc., per engrescar-les en el projecte de constitució d'un Centre Excursionista.

Un espai, obert a tothom, ón poder compartir experiències de sortides, itineraris, trajectes, tant turístics com d'aventura.

Que revitalitzi aquelles sortides "d'excursió" que tant recordem encara aquells que de menuts vàrem tenir l'oportunitat d'anar-hi perquè algú ens hi portava.

Que canalitzi la gran quantitat de santpolencs que, a causa de la manca d'una agrupació local d'aquesta índole i per la necessitat d'obtenir la targeta d'assegurança de les diferents federacions, estan

associats en centres d'altres poblacions.

Un Centre que promogui la pràctica d'aquestes activitats emparades sota la legalitat de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, organització de caràcter nacional que representa el col.lectiu excursionista en tots els seus àmbits i nivells.

La reunió va aplegar unes 75 persones que per unanimitat resolguérem, com a socis constituents, implicar-nos en la creació del CENTRE EXCURSIONISTA DE SANT POL, escollint una Junta Gestora que tramitarà la documentació pertinent. Amb l'ajut necessari de tothom, particulars i institucions, començarem amb força per portar amb orgull el nom del nostre poble allà on anem, en un entorn basat en la coneixença i estimació de Catalunya.

Aprofitarem l'avinencesa per donar les gràcies a l'Ajuntament, al Consell de Joventut i a tots els qui, amb entusiasme, faran possible el CENTRE EXCURSIONISTA DE SANT POL.

**Junta Gestora**

# el 8 de març

**S**empre el Dia de la Dona Treballadora és una jornada que dona peu a la reflexió sobre la igualtat d'oportunitats per a homes i dones. Aquest any, i moguda per la publicació d'una entrevista sobre aquest tema en el darrer número d'El Nou Santpolenc, a més he volgut fer públiques aquestes reflexions. I és que crec que les dones, almenys una bona part, ens sentim una mica desconsiderades en llegir coses com les que es deien a l'entrevista.

És evident que les dones encara no som prou presents en els llocs de direcció o representació a la nostra societat, però no crec que sigui perquè els marits no ens deixin entrar-hi. Com a dona de partit sé que hi ha dones que donen suport a les activitats polítiques i que hi són als partits, però no volen tenir més feina que la que ja tenen a casa i, si treballen fora, a la seva professió. La dedicació a la família és una tasca feixuga, i com que les dones som molt responsables, la família és la causa del fet que deixem de fer moltes coses. I un altre motiu pot ser la comoditat, perquè moltes vegades resulta més fàcil deixar que siguin ells qui facin les coses i no embolicar-nos en assumptes de responsabilitat.

Les dones hem de ser diferents dels homes, no

sóc partidària de les feministes que volen ser com els homes; som diferents, i hi ha coses que mai podrem fer com ells. Però cada vegada hi ha més dones preparades, i per aquesta raó cada vegada podem estar a llocs més importants, tot i que és un fet que les dones hem de demostrar sempre que som vàlides, sempre hem d'estar competint amb els homes i demostrar que som millors.

És un fet que per participar en la vida pública les dones ens hem de sacrificar més que els homes, perquè el rol de la casa, generalment, l'assumim nosaltres. Per això crec que hem de començar a canviar les coses des de ben petits; a l'escola hem de treballar moltíssim per educar en la igualtat. I a casa hem de fer exactament el mateix, perquè les mares també ens hem de sentir culpables del fet que els nostres nens i nenes no aprenguin a fer les mateixes coses.

I en referència a l'entrevista esmentada, tres observacions: en primer lloc, són 11, i no deu, els regidors de l'Ajuntament; en segon lloc, sóc regidora de Sanitat i Serveis Socials perquè jo ho vaig demanar, no perquè m'ho assignessin com a dona, i a més, a les reunions comarcals de regidors d'aquesta àrea són més els homes que les dones; i en tercer lloc, i ja que es va fer esment a l'entrevista de dues dones precursors d'aquest moviment feminista a l'Estat espanyol, recordem també Carme Karr, que fa poc va rebre un homenatge per la seva tasca com a pionera del feminisme.

*Montserrat Garrido*

## el sant pol d'abans i el d'ara

**E**ls amants de l'esport, i més concretament del futbol, estem davant d'un esdeveniment esportiu com mai havia tingut lloc en el nostre poble. Ens referim a la trajectòria esportiva del nostre primer equip. Probablement, l'únic equip en totes les categories (no tan sols del Principat, sinó de tot l'Estat espanyol) que només ha perdut un punt de tots els disputats fins ara. La qual cosa és digna d'aparèixer en el llibre dels records Guinness.

A causa d'aquesta excepcional gesta, en el nostre poble, i particularment en els "mentidors futbolístics", cafès, bars..., es comença a discutir quin equip és millor, si el de la fi dels anys 60 o bé l'equip actual.

A mi, com a aficionat, m'agradaria donar la meva opinió. Per sort, he viscut les dues èpoques i, la veritat, no sabia quina triar. Sabríem escollir entre Di Estéfano i Cruyff, sense tenir en compte els clubs que han representat? Doncs, entre el Sant Pol d'abans i el d'ara succeeix el mateix: els grans es decanten pel Sant Pol anterior, i els més joves per l'actual.

El cert és que entre un equip i l'altre hi ha una diferència de vint-i-cinc anys. El comportament social és completament diferent: s'ha passat de viure d'una manera parsimoniosa, tranquil·la, a viure d'una manera més materialista, més estressada. A causa d'aquest canvi de comportament, el futbol ha evolucionat i ha passat de prescindir de la tècnica sobre l'aspecte físic, època passada, a prescindir de l'aspecte físic sobre la tècnica, època actual. Per tant, no es pot dir: "aquell equip era millor..." o a l'inrevés. El que és clar és que el Sant Pol de la fi dels anys 60 era un gran equip que arrossegava tot un poble (no hem d'oblidar que el Sant Pol d'abans militava en una categoria superior a l'actual, i que en el seu grup hi havia equips que després han jugat en categories de Preferent i Tercera Divisió). Estem, per tant, davant de dos grans equips, en èpoques totalment diferents, que ens han fet, i ens fan, gaudir als amants d'aquest esport. En nom del futbol: gràcies a tots, als d'abans i als d'ara.

*Dito*

Aquesta és la primera d'una sèrie de col·laboracions que en Dito Tobella farà per a El Nou Santpolenc amb l'objecte d'informar sobre l'actualitat esportiva de la vila.



# carta oberta

He llegit en aquesta revista algun article referent als terrenys coneguts amb el nom d'*Els Garrofers*, els quals estan predestinats a ser urbanitzats i per tant a obrir-hi carrers amb els corresponents serveis de clavegueram, enllumenat públic, etc., per construir-hi noves cases i conseqüentment, a l'engrandiment del nostre poble.

Tots tenim el dret i el deure d'expressar les nostres opinions, en pro i en contra, d'allò que, pel fet d'haver-nos-hi inhibit, resultarà ser irreversible, o sigui, "dat i beneït", per no haver-ho defensat en el seu moment.

Però, en el cas que ens ocupa, en llegir els arguments de la campanya *Salvem els Garrofers*, opino que hi fan falta dues coses essencials: serietat i credibilitat. Serietat i credibilitat en el plantejament; tots els santpolencs de quaranta anys en amunt recordem perfectament que les vinyes arribaven fins a l'ombra de l'Ermida de Sant Pau i els garrofers llindaven amb l'antiga carretera N-II, o sigui, que pràcticament tocaven les cases i per tant, siguem seriosos, que no ens vulguin fer creure que l'actual paisatge bosquí que envolta Sant Pol ha estat sempre així.

Els signes dels temps canvien i es donen noves situacions en tots els camps, entre ells el del treball, on han anat sorgint noves alternatives que en el transcurs de pocs anys han provocat l'abandó gradual, per part de la pagesia, de certs cultius, com eren la vinya i les plantacions de garrofers, i això ha anat transformant la verdor suau que oferien aquells cultius en el verd fort dels pins i del boscatge que ens envolta, motivat gràcies als ocells, al vent i a la petita fauna que ha anat escampant les corresponents llavors.

Actualment, la major part del nostre terme s'ha convertit en bosc, i per tant, els amants i defensors de la Natura poden estar tranquils doblement, ja que, a més, totes les varietats forestals estan salvaguardades i m'atreveixo a dir que, fins i tot en algun cas, els pins que estan prop d'edificacions representen un perill, ja que les arrels somouen els fonaments de les cases, malmeten els carrers, etc., i no queda altra alternativa que tallar-los.

Per això no és prou convincent ni entenedora aquesta campanya, motivada pel fet d'haver de tallar alguns pins i garrofers, per donar pas a un eixamplament necessari, lògic i legítim del nostre poble. Com es pot pretendre encotillar-lo? Tots els fills de Sant Pol sabem que els carrers i les

urbanitzacions que hi ha a la banda amunt de la carretera s'han fet en terrenys amb les mateixes condicions: abans conreats, després amb arbres. Als promotors de dita campanya, em permeto dir-los que van errats i com he dit abans, no és seriós el que pretenen, però crec que se'ls pot disculpar pel fet de no conèixer ni haver meditat massa bé les circumstàncies esmentades, i ser novells a Sant Pol, i encara que sens dubte busquen el bé del nostre poble, crec que no poden deixar de pensar en el seu futur.

Quan es diu *Salvem els Garrofers*, ens fem una pregunta: Salvem de què i de qui? Dita finca és de propietat privada i per tant, el propietari hi té tots els drets que li permet la Llei (estem en un país de ple dret). El Pla General de Sant Pol, aprovat en el seu moment amb tots els requisits legals, preveu per a aquella zona poder-hi urbanitzar, la qual cosa és el que es pretén fer ara, després d'haver fet tots els tràmits necessaris, amb les corresponents informacions públiques i sense que s'hi hagués presentat cap al·legació en contra. És per això que quan sentim aquest clam de salvació, no comprenem prou bé a què es refereix. Deu ser potser, el temor que hi hagi irregularitats urbanístiques? Hem de recordar que si mai hi ha hagut algun "desgavell" urbanístic ha sigut de carretera per avall i algun d'ells ben visibles. Però en els carrers i urbanitzacions noves, les edificacions, les amplades dels carrers i el paisatge, a grans trets, són correctes. Fàcilment es pot comprovar.

La finca Els Garrofers començava a Can Balmanya i acabava a Can Tobella. La part de ponent d'aquesta finca, a Can Balmanya, actualment és una bonica i modèlica urbanització. L'altra part comprèn els terrenys que miren al mar i al poble, i són els que ara motiven aquesta estranya polèmica; i crec que val la pena esmentar que alguns firmants dels escrits que proclament *Salvem els Garrofers* tenen la seva residència a la part urbanitzada de Can Balmanya i per tant la seva postura vers Els Garrofers és bastant incomprensible, ja que per construir les seves cases també s'hagueren de sacrificar garrofers i pins.

Com a santpolenc no podria deixar de contestar i discrepar d'unes apreciacions que considero confuses i innecessàries, les quals m'han induït a escriure aquest article. Si serveix per clarificar quelcom, em donaré per satisfet.

Josep Serra Pla  
"Terri"

## geganters, som-hi!

**J**a torna a venir el bon temps i amb ell les festes majors. I com cada any els geganters ja estem a punt per anar de festa representant, amb els gegants, el poble de Sant Pol.

Són molts els pobles que els nostres gegants visitaran aquest any, com per exemple la Llacuna, la Garriga, Avià, Ribes de Freser, Andorra la Vella, Vallgorguina i Centelles, entre molts d'altres.

Com cada any nosaltres també farem la nostra trobada de gegants, i algunes colles d'aquests pobles ens visitaran amb els seus.

Cal dir que si hi ha alguna persona interessada a acompanyar-nos a alguna de les trobades, per part de la colla no hi ha cap inconvenient. A les trobades de gegants, hi pot venir tothom, tant geganters com no geganters.

A les cartelleres del Centre Cultural i d'Esbarjo n'hi ha una que és per a ús de la colla. Allà hi trobareu informació del dia i horari de cada trobada i del lloc on cal anar a inscriure's. També ens cal informar-vos que ja estem preparant una altra obra de teatre que, si tot va bé, representarem la primera setmana de juny. Però d'això, ja us n'informarem més endavant.

*Colla de Geganters*

## 1r congrés del psc al maresme

**A**quests dies a tingut lloc lloc a Mataró el Primer Congrés del PSC del Maresme, en el qual un centenar de delegats hem discutit la nostra política per a la comarca i hem triat democràticament els nostres òrgans de direcció política.

En aquests darrers anys la Federació Socialista del Maresme s'ha consolidat, tant en el mateix Partit, en el qual tenim un paper protagonista, com també en la nostra societat. Ens hem convertit en una força política important per a la comarca, i la nostra implantació municipal i en d'altres institucions i administracions fa que avui signem decisions de futur del Maresme.

Trobar l'equilibri i promoure la competitivitat dels nostres sectors econòmics, modernitzar les

infraestructures de comunicacions de la comarca amb respecte i protecció del medi natural, mantenir la nostra personalitat cultural i social, han estat temes de discussió del nostre congrés.

Ho han estat també d'altres de caràcter més intern. Els socialistes hem iniciat un procés que ens ha de portar a la nostra renovació com a Partit, per tal que els ciutadans ens vegin més transparents i al seu servei, i renovar també el nostre propi missatge polític, adequant-lo a l'actualitat i obrint-nos a d'altres sectors de l'esquerra i del progrés de la nostra comarca.

Amb la voluntat de ser útils als ciutadans, els socialistes de Sant Pol hem participat al Primer Congrés del PSC del Maresme.

*Francesc León. PSC*

NOTÍCIES SENSE MALÍCIA

**Benvolguts amics**

He tingut un veritable plaer d'estar entre vosaltres intentant posar una nota còmica al contingut de la Revista des del seu inici:

Ara us vull comunicar que aquesta serà la meva darrera intervenció, ja que recentment vaig intentar renovar el contracte però no fou possible perquè hi ha la intenció de reduir despeses.

Crec que és un moment idoni perquè tots en sortim beneficiats: jo perquè he aconseguit un lloc de corresponsal estranger a ANTENA SINCO; i pel que fa a la Revista, crec que vosaltres també, ja que existeix la possibilitat de fitxar (de franc) l'escriptor còmic del "FULL VOLANT" que ens arriba per sota la porta.

Una forta abraçada.

*Santi Roca*

# El canvi de noms de carrers a sant pol en el segle XX

En aquest article es pretén fer veure els canvis que han anat sofrint els noms de carrers de Sant Pol al llarg de cinc períodes corresponents, més o menys, a cinc règims polítics. Es tracta d'evidenciar com cada règim imposa un nomenclàtor amb unes característiques polítiques espe-cífiques. De manera que a partir de l'anàlisi del nomenclàtor dels carrers d'un règim determinat es pot caracteritzar políticament bastant bé aquest règim. L'article, doncs, no pretén ser una història dels carrers de Sant Pol ni tan sols explicar el significat de cada nom, sinó només veure la significació política dels canvis de noms. Com veureu, no hi ha presents tots els carrers actuals de Sant Pol. He intentat escollir els més antics, que són els que més variacions han pogut sofrir. Per realitzar el quadre de carrers que incloc més avall m'he basat principalment en la documentació relativa a l'amillament de Sant Pol de 1853 per al segle XIX i els llibres d'actes municipals per al segle XX (15/2/32, 12/9/37, 26/1/78).

## Segle XIX i fins al 1931

En aquesta columna hi van inclosos tots els que apareixen a l'"Amillamiento" de Sant Pol de 1853. Aquests són els que porten el signe (c). Els que porten el signe (e) són els que van ser construïts en l'exemple de Sant Pol entre els anys setanta i vuitanta del segle XIX. Aquesta columna inclou molts règims polítics (la monarquia d'Isabel II (1833-1868); el Sexenni Democràtic (1868-1874) que inclou una fase revolucionària, un govern provisional, una monarquia constitucional i la Primera República; i tot el període de la Restauració (1874-1931), que comprèn la monarquies d'Alfons XII i d'Alfons XIII, amb la Dictadura de Primo de Rivera (1923-1929) inclosa. Tot i que no ho sé segur, és possible que el període revolucionari de 1868 i la Primera República el 1873 acordessin el canvi d'algun nom de carrer. En tot cas es tractaria de canvis molt efímers. L'únic canvi que conec és el que va sofrir el nom de l'avinguda de la

Riera durant la dictadura de Primo de Rivera el 1923. El canvi consistí en anomenar aquesta avinguda amb el nom del general dictador. Malgrat aquest cas, aquesta primera columna es caracteritza per ser la menys polititzada, si més no els noms dels carrers més antics. Aquests solen estar relacionats amb la seva ubicació o la seva funció més característica: Mar, Riera, Feria, Iglesia, Roqué[r], Escuela, Murtrera.... Els carrers que s'obren a partir de mitjans i finals del segle començaran a tenir noms relacionats amb personatges o amb activitats econòmiques i comercials de santpolencs -principalment de l'aventura dels "americanus"- i, per tant, seran més susceptibles de ser polititzats: Tobella, Manzanillo, Habana, Puerto Rico... Fixeu-vos que seran els noms sacrificats el 1932. No obstant això, fins al 1923 tots els noms estaran d'alguna manera relacionats estrictament amb el poble i amb la seva història local. L'únic de particular és que és una història que estan fent i vivint en aquell moment, no és una història

S. XIX-1931	REPÚBLICA	REVOLUCIÓ I GUERRA	FRANQUISME	DEMOCRÀCIA ACTUAL
Nueva (c)	Nou	Nou/Martí Sauleda	José Antonio	Nou
San Pablo (c) (1)	Sant Pau	Lina Odena	San Pablo	Sant Pau
Buenos Aires (e)	Passatge Industrial	Passatge Industrial	Buenos Aires	Buenos Aires
Mar (c)	Consulat del Mar	Consulat del Mar	Mar	Consulat del Mar
Riera(c)/P.de Rivera (2)	Villar de Grau	Villar de Grau	Generalísimo Franco	Riera
Feria (c) (3)	Pujada de S.Pau	Pujada Durruti	Subida a S.Pablo	Pujada de S. Pau
Escuela (c)	Mossèn J.Verdaguer	Mossèn J.Verdaguer	J. Verdaguer	Mas Morell/J.Verdaguer
Iglesia (c)	Església	URSS/Mèxic(6)	Abad Deàs	Abad Deàs
San Jaime (c)	Sant Jaume	Rafael Campalans	San Jaime	Sant Jaume
Manzanillo/Roqué(c) (4)	Ignasi Iglésies	Ignasi Iglésies	Calvo Sotelo	Manzanillo
Tobella (e)	Francesc Tobella	Francesc Tobella	Tobella	Tobella
Puerto Rico (e)	Roger de Flor	Roger de Flor	Roger de Flor	Roger de Flor
Santa Victoria	Santa Victòria	Ptge. Jaume Compte	Santa Victoria	Santa Victòria
Plaza (c)	Plaça	6 d'Octubre	Plaza	Plaça
Ferrocarril	Ferrocarril	19 de juliol	Ferrocarril	Ferrocarril
Plaza Constitución	Plaça de la Vila	Plaça la República	Plaza de la Victoria	Plaça de la Vila
Santa Clara	14 d'abril	14 d'abril	Santa Clara	Santa Clara
Habana (e)	Pep Ventura	Pep Ventura	Habana	Havana
Buenavista (e)	Prat de la Riba	Prat de la Riba	Buenavista	Bonavista
	Ptge. Generalitat	Ptge. Generalitat	Pasaje del Mar	Passatge del Mar
Murtrera (c) (5)				

passada. Fins i tot el carrer Tobella el dedicaran a un personatge viu: Josep Tobella Àrgila, propietari dels terrenys en els quals s'estaven obrint els nous carrers. Serà a partir de 1923, en posar el nom de General Primo de Rivera a l'avinguda de la Riera, que començaran a aparèixer noms ja no estrictament relacionats amb el poble sinó amb les mitologies de les ideologies polítiques que cada règim imposi: Roger de Flor, Prat de la Riba, Consulat del Mar... per a la mitologia catalanista; Calvo Sotelo, José Antonio... per a la mitologia franquista.

### República (1931-1936)

En aquest règim destaca per sobre de tot els motius catalanistes, a part que és la primera vegada que es retolen els noms en català. Se suprimeixen tots els que tenen a veure amb l'aventura americana del segle XIX i tots els noms que s'introdueixen tenen clares motivacions catalanistes: Prat de la Riba, Francesc Tobella, Ignasi Iglésies, Mossèn J. Verdaguier, Roger de Flor, Pep Ventura, Villar de Grau (perquè intervingué activament en la Guerra de Successió a Sant Pol el 1714), Consulat del Mar. Sens dubte en aquest nomenclàtor el catalanisme va triomfar per sobre l'esquerranisme –tot i que l'Ajuntament que va aprovar aquesta modificació de noms era teòricament d'esquerres–. En realitat, de simbologia esquerrana només hi ha el nom de l'Ignasi Iglésies, que precisament és l'únic nom –juntament amb Villar de Grau– que van incloure de nou els republicans, vinculat especialment amb Sant Pol, per ser un dels il·lustres estiuejants que ens visitaven cada any a començaments de segle. Per altra banda també cal fer notar que s'inclouen noms de caràcter institucional republicà: Passatge de la Generalitat i 14 d'abril (dia de la proclamació de la República).

### Guerra i revolució (1936-1939)

En aquest període s'eliminen tots els noms que tinguin a veure amb l'Església i amb els sants. Es respecten els noms catalanistes, encara que siguin de dretes. Curiosament fins i tot es respectà –segons l'acta municipal– el nom de Mossèn J. Verdaguier. Per reforçar la ideologia catalanista d'esquerra es donà el nom de Francesc Macià al primer tram del passeig Doctor Furest (la Punta). I s'introdueixen noms molt polititzats relacionats amb les ideologies polítiques que donaren suport al règim: la comunista –Lina Odena i el carrer de l'URSS–, la socialista –Rafael de Campalans–, l'anarquista –Pujada Durruti–, la separatista obrerista –Jaume Compte–. També es volgué incloure el nom d'un país declarat en favor del bàndol republicà en la guerra –Mèxic–. S'inclouen també noms de dates revolucionàries: el 6 d'octubre (del 1934) i el 19 de Juliol (de 1936) –dia que va esclatar la revolució com a reacció a l'aixecament de l'exèrcit franquista. De noms amb motivacions locals, només es donà a mig període bèl·lic el de Martí Sauleda –un republicà santpolenc que morí al front– enlloc del Carrer Nou.

### Franquisme (1939-1975)

En aquest període continua l'alta politització, però ara de signe contrari a la precedent. En primer lloc es tornen a castellanitzar els carrers. S'introdueixen els noms de més significació política per al règim: José Antonio, Generalísimo Franco, Calvo Sotelo, 30 de Enero (dia de l'entrada de les tropes franquistes a la població) i Plaza de la Victoria. Cal dir que el nombre de noms "franquistes" va ser bastant discret en comparació amb d'altres poblacions. Fa la impressió que es proposaren recobrar el màxim nombre de noms pre-republicans: es recuperen els relacionats amb la religió i amb l'aventura americana, tot i que se sacrifica el nom de Manzanillo per poder atorgar el de Calvo Sotelo a un important carrer. Desapareixen també gairebé tots els noms relacionats amb el catalanisme,

tot i que es mantenen el de J. Verdaguier i Roger de Flor malgrat que fossin introduïts precisament pels republicans.

### Democràcia actual (a partir de 1977)

En aquest període es volgué ser molt prudent a polititzar excessivament i s'intentà respectar al màxim els noms tradicionals. La mesura més dràstica fou eliminar els cinc noms de carrer relacionats amb el franquisme. S'oficialitzaren els noms dels carrers en català. Es respectaren els noms de l'aventura americana, recuperant Manzanillo, tot i que no es recuperà Puerto Rico. Només es recuperà un dels noms que s'havien introduït amb la República, i que el franquisme no havia respectat: Consulat del Mar. Aquest, juntament amb Roger de Flor, seran els únics de la columna pertanyents a la mitologia catalanista. No hi ha cap nom de signe esquerranista. Pel que fa a noms de la història santpolenca –a part de recuperar el de Manzanillo–, s'introdueix el del famós arquitecte Ignasi Mas Morell.

Jordi Pomés

### Notes

Agraeixo a les persones que m'han ajudat a completar el quadre de carrers: Antoni Sauleda Parés, Benet Vila, Eloi Vives.

- (1) L'amillament diferencia la "Calle San Pablo" de la "Calle Baja de San Pablo".
- (2) Durant la dictadura de Primo de Rivera l'avinguda de la Riera es digué Avinguda del General Primo de Rivera.
- (3) En els anys vint d'aquest segle ja es deia "Subida de San Pablo".
- (4) El carrer de Roqué anava del Pla de Can Sauleda a les Tribunes.
- (5) El carrer de la Murtrera, no he aconseguit identificar-lo.
- (6) El carrer de l'URSS anava de can Marquès (als quatre cantons) a la plaça de can Jan, i d'aquesta plaça fins al final se'n deia carrer de Mèxic.

## el nostre cant

Com les ones de la mar  
i al compàs de sa remor  
en la pau de nostra llar  
hem teixit una cançó.

És un anhel i una esperança  
d'un cor amant, sospirador,  
que per mirall té la blavor  
de nostre cel i nostre mar quan fa bonança.

Catalunya, pàtria aimada,  
no t'espantin els perills  
mentre siguis defensada  
pels que es diuen els teus fills.

Sigues forta i coratjosa  
confiant en l'avenir,  
que una vida gloriosa  
et depara el teu destí.

I si ens faltessin banderes  
per no ésser més esclaus,  
ens farien de senyeres  
les veles de nostres naus.

Fills de Sant Pol  
Fills de la costa  
on neix el sol  
i terra endins se'n va la posta...

Fills de Sant Pol  
Fills de la costa  
on neix el sol  
i terra endins se'n va a la posta...

Fills de Sant Pol!  
dels nostres cors  
formem-ne un sol  
esperançat i sense dol.

I aixís units, mirant al mar,  
cantem, cantem amb foc vital  
i amb accent pur i popular  
nostre ideal nivellador.

Com l'horitzó  
que al pescador  
i al terrassà  
per sempre més abraçarà.

Com un anhel i una esperança  
d'un cor amant, sospirador,  
que per mirall té la blavor  
de nostre cel i nostre mar quan fa bonança.

Ignasi Iglésias

El poeta situa l'acció arran de mar. Sentim les ones compassades de la bonança. El cel és ben blau i el mar és una bassa d'oli. El poeta respira una pau interior que és el reflex, com si d'un mirall es tractés, del cel i del mar en calma. Això el mou a escriure. I fixeu-vos què li surt del cor: un ardit cant en defensa d'una Catalunya espaordida, esclava, assetjada per perills. Per més que es trobi en un marc tan plàcid, és impossible la pau espiritual total; hi ha un problema latent que trenca aquesta pau i aflora en un neguit incontenible: Catalunya! I li dedica un cant optimista, evocant l'avenir, el futur que tots nosaltres construïm.

La segona meitat del poema, la dedica específicament a Sant Pol. Després de situar-lo a la costa, crida doblement els seus habitants a unir-se, com l'horitzó mar endins que agermana pescadors i agricultors. I unir-nos per què? Cantem! Manifestem el nostre ideal! Actuem plegats amb força! Actuem, però, pacíficament, com el nostre cel i el nostre mar quan fa bonança.

La idea clau que transmet aquest poema és: Catalunya busca el seu futur estable; Sant Pol forma part de Catalunya; els santpolencs ens hem de moure, units i en pau.

Aquesta temàtica viva a començament de segle és perfectament vàlida avui en dia. I això demostra que Ignasi Iglésias (1871-1928) va ésser un mestre a l'hora de captar la psicologia del poble. No en va, hom diu que sabé connectar, com cap altre escriptor, amb les classes populars del seu temps.

*Pere Roura. ERC-Sant Pol*




### Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 760 04 17  
Sant Pol de Mar



C/ Manzanillo, 20  
Tel. 760 90 01-760 04 65 / Fax 760 04 35

C/ Nou, 33  
Tel. 760 08 58

**08395 SANT POL DE MAR**

# pere sauleda

Pere Sauleda és un conegut comerciant, el fotògraf de tota la vida al poble. Nascut a Sant Pol fa 54 anys, va estudiar fins a titular-se com a perit tèxtil, però sempre ha treballat a la fotografia. Va parar tenda al poble l'any 1964, essent el primer fotògraf de la vila, i des de llavors ha recorregut un llarg camí recollint imatges de Sant Pol i modernitzant la seva oferta fins a l'actualitat, en què el vídeo l'ocupa tant de temps com la seva fotografia inicial. A més és el president de la Unió de Comerciants de Sant Pol.



FOTO: E. SAULEDA

**E**l comerç a Sant Pol ha canviat totalment. Abans, i segur que molts encara se'n recorden, tot eren botigues de poble que tenien de tot, i si no ho trobaves els mateixos comerciants t'ho portaven... Jo a vegades n'he parlat, de petits hipermercats".

Aquell comerç de què ens parla en Pere és ja molt difícil de trobar, i potser "Can Pera és el que s'hi assembla més". El comerç de Sant Pol s'ha anat especialitzant per adaptar-se a les necessitats. "Qui més qui menys ha ampliat la seva oferta, dins dels productes en els quals s'ha especialitzat". Al poble, ens explica en Pere, el comerç és majoritàriament familiar, pocs tenen personal llogat, i molts dels comerços han anat passant de pares a fills al llarg de la història, n'hi ha que s'han tancat i d'altres que s'han obert. "Jo crec que en aquests moments -comenta en Pere- a Sant Pol

podem trobar de tot. Bé, crec que només ens falta una sastreria".

La població de Sant Pol ha anat creixent, és això positiu per al comerç? "Evidentment sí, però... Resulta que les taxes dels impostos que ens apliquen depenen en bona mida de la categoria del poble, que està en funció del nombre d'habitants empadronats. A Sant Pol ara hem deixat de ser un poble

petit per ser considerat un poble gran en haver superat els 2.500 habitants, i haurem de pagar els mateixos impostos que a Calella, per exemple. I, molts d'aquests nous empadronats són gent que només pugen els caps de setmana i que canvien la seva residència oficial només per pagar menys impostos".

L'autopista, què pot portar a Sant Pol? Creus que la població augmentarà més? "L'augment que pot portar l'autopista serà a llarg termini, no pas de pressa. Tota nova via de comunicació ajuda al comerç, però ajuda tant al d'aquí com al de fora. M'explico: pot ser que vingui més gent a comprar a Sant Pol, però pot ser també que veïns del poble prefereixin anar a comprar a altres llocs, especialment a aquestes grans superfícies que estan proliferant", declara Pere Sauleda. Segons la seva opinió, si bé aquests grans hipermercats tenen més productes per escollir, no és cert que els seus preus en conjunt siguin més econòmics. "Jo he fet la prova: per un producte que trobes més econòmic, en compres quatre més cars que a Sant Pol. Perquè una part de l'èxit que tenen aquest tipus d'establiments és hi que comprem més coses de les que compraríem als comerços del poble, i en aquestes compres no previstes és on l'hipermercat fa el negoci".

Per cert, darrerament hi ha rumors, comentaris, que una gran superfície té interès a establir-se a Sant Pol aprofitant l'accés directe amb l'autopista. És això beneficiós per al comerç local? "Tota gran superfície, està demostrat, destrueix el comerç del poble. L'únic benefici

## Sobre l'autopista:

"potser que vingui més gent a comprar a Sant Pol, però ajuda tant al d'aquí com al de fora. Pot ser també que veïns del poble prefereixin anar a comprar a altres llocs"

que aporta a la comunitat són els impostos que paga a l'Ajuntament. Però si tenim present que les fàbriques han marxat o s'han tancat, l'agricultura també està plegant, els hotels cada dia són menys (jo recordo, de la meua infància, fins a deu hotels al poble), i a sobre tanquen els comerços per culpa d'un hipermercat, com quedarà Sant Pol? On treballarà el jovent? És una cosa que algú s'hauria de plantejar". Pere ens comenta que els comerciants que s'atreveixen a obrir tenda en els espais oferts pels hipermercats acaben tancant als dos o tres anys perquè no és rendible. "Tenim clar que, si aquests comentaris es refermen i realment hi ha un projecte d'hipermercat, l'Agrupació de Comerciants s'hi oposarà, com ja han fet a altres llocs l'Agrupació de Botiguers de Catalunya i la Federació de l'Alt Maresme i la Costa Brava Sud, entitats a les quals estem adscrits". Assegura en Pere que a Sant Pol hi ha comerços que estan oferint millors preus que els hipermercats de la comarca. "És clar que hi ha productes més cars, però hem d'entendre que les despeses fixes per tenir el negoci dels comerciants de Sant Pol s'han de cobrir tant si hi ve gent com si no, i aquestes despeses s'han de carregar sobre els productes". Bé és veritat que aquells que treballen en xarxa amb d'altres punts de venda tenen avantatge perquè poden comprar més econòmic.

Pel que fa als horaris, els comerciants de Sant Pol obren els caps de setmana per aprofitar que el poble està ple de gent que ve a passar el cap de setmana i que compra dissabte i diumenge. "Ara estem fent els tràmits necessaris perquè el poble sigui considerat municipi turístic per l'Administració, i així podrem obrir els caps de setmana segons la nova llei del comerç". El que no podran fer els comerciants de Sant Pol serà competir amb les grans superfícies: "Un comerç petit no pot estar obert tot el dia, hauria d'agafar personal i no li sortiria a compte. I tothom té dret a fer un

descans per dinar al migdia, no?" Des del 1985 la Unió de Comerciants ha organitzat moltes activitats. A més d'assistir com a representant de Sant Pol a les reunions de la Federació de l'Alt Maresme i Costa Brava Sud i de l'Associació de Botiguers de Catalunya, ha participat en l'organització d'activitats com la Diada de la Maduixa, els sortejos de Nadal, els premis per a la Pubilla, el campionat d'escacs de la Festa Major, els cursets per a comerciants... Pere Sauleda també és membre del Consell Municipal de Turisme, en el funcionament del qual ha posat moltes esperances: "Amb l'actual Consistori hem tingut molt bona entesa. Primer, vam aconseguir que ens fessin cas per tal de crear aparcaments de temps limitat al centre del poble que fessin possible que la gent que

vingui de fora Sant Pol a comprar tingui lloc per aparcar prop de la zona comercial. Vam perdre el comerç de Sant Cebrià perquè els qui venien no trobaven on deixar el cotxe. I ara, el Consell Municipal de Turisme en el qual està treballant molt el regidor de Comerç i Turisme, en Joan Xumetra, està agafant el relleu en la promoció del poble. Tenim una bona entesa, i crec que la feina feta entre tots pot ser beneficiosa per a tot el poble".

La Unió de Comerciants de Sant Pol va rebre un diploma a la darrera Nit del Comerciant que va organitzar la Generalitat. Amb aquest premi es reconeixia els comerciants de Sant Pol pel fet de ser una de les associacions més dinàmiques del Maresme. "Per cert, i ja que ell ens va fer referència a *El Nou Santpolenc*, he de dir que la Unió de Comerciants vol felicitar en Santi Roca, aquest fidel col·laborador de la revista, per la DINA-MICA de les seves pensades". Deixem en Pere molt enfeinat, com sempre: preparant un vídeo per a la Setmana Cultural del CP Sant Pau, on participa cada any amb treballs audiovisuals relacionats amb la història o la cultura del poble, una de les seves grans aficions.

---

||

**"Tenim clar que si realment hi ha un projecte d'hipermercat la Unió de Comerciants s'oposarà"**

||

---

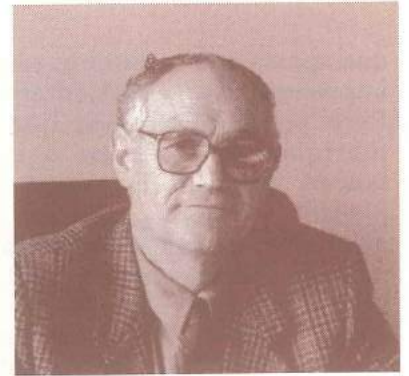


FOTO: E. SAULEDA

PARLEM AMB L'ALCALDE

## bona salut de les finances municipals

Francesc Pomés



Em dispo, a través d'aquest escrit, a fer uns comentaris sobre la salut de l'economia de l'Ajuntament de Sant Pol i sobre l'administració dels seus fons. Aquests, al capdavall, són els fons de tots i cada un de nosaltres, i tots tenim el dret de conèixer com s'administren. Precisament, la funció principal de tot polític amb responsabilitat de govern és administrar correctament aquests diners, oferint al ciutadà els màxims i millors serveis possibles. Aquest és justament l'objectiu també del nostre equip de govern municipal, i per aconseguir això treballem des de ja fa gairebé tres anys.

Amb satisfacció he de manifestar-vos que ens mantenim econòmicament en una línia sana, no tenim cap problema per pagar puntualment les obligacions -dins les normes del propi Ajuntament-, disposant d'uns romanents de caixa com, m'atreveixo a dir, cap altre municipi de la comarca té. Això, ho demostraré amb números i papers sobre la taula a tot aquell ciutadà que tingui la gentilesa de passar pel despatx de l'Alcaldia. Essent així, és sorprenent el que es denunciava en un escrit de no fa gaire sobre el fet que la despesa de l'Ajuntament s'havia disparat provocant un forat de 45 milions de pessetes. Això és totalment fals i està basat en uns papers sense cap validesa ni oficialitat, i crec que les manifestacions d'aquell escrit només poden respondre a l'interès d'uns adversaris amb ganes de fer la guitza.

Essent tan sanejada l'economia de l'Ajuntament,

aquells ciutadans als que se'ls ha imputat el pagament d'unes contribucions especials per a millores del seu carrer, plaça o barri, es poden preguntar per què han de pagar si l'Ajuntament ja té diners. Doncs en primer lloc perquè, en aquests casos, la llei ho recomana. I donat que ells són els primers beneficiaris, són els qui més hi han de contribuir directament, ja que la resta de ciutadans també hi contribueixen indirectament, mitjançant els diners que hi esmerça l'Ajuntament amb la part que li correspon, i que, com he dit abans, són diners del poble.

Sovint sense comentaris sobre el fet que no fa massa anys l'Ajuntament era molt auster, es desenvolupava amb poc personal i els ciutadans havien de pagar molt poc perquè les necessitats eren també poques. Bé, això és cert. Però és cert a nivell de totes les administracions públiques. L'evolució política i econòmica que hem sofert aquests últims anys ens ha portat a una situació en què les necessitats de serveis s'han multiplicat i les administracions públiques han hagut de satisfer-les engrandint i ampliant també els seus recursos i mitjans. Per tant, hi ha hagut en general un augment important de pressupostos i també de despeses. Cosa que també ha comportat que el nivell de responsabilitat per administrar els diners públics hagi augmentat també molt i que cada dia sigui major el compromís que davant dels ciutadans hem d'adquirir els governants començant pel nivell de l'administració municipal. Us puc assegurar que l'actual Equip de Govern de l'Ajuntament encapçalat per mi som ben conscients d'aquest gran compromís i el nostre principal propòsit ha estat i és fer les coses amb responsabilitat, sentit comú i esperit de servei, per més que algun adversari ho vulgui veure tot a l'inrevés. L'obra feta fins ara i els estats de comptes ens donen la raó.

# ÒPTICA AOC CLARAMUNT

## UN NOU CONCEPTE EN ÒPTICA

C. Església, 210 - 08370 CALELLA - Tel. 766 06 93



# L'atur, una preocupació

Tot i que a Sant Pol l'increment de l'atur no és tan alarmant com les dades de tot l'Estat feien témer, a l'Ajuntament vivim aquest problema amb una profunda preocupació, i moltes iniciatives que prenem tenen com un dels seus objectius intentar donar feina a aquells que no en tenen. Els catalans som lluitadors per naturalesa, i sempre hem aconseguit, al llarg de la nostra història, sortir-nos-en de situacions difícils per aquest esperit lluitador que ens caracteritza. De fet, aquesta força va ser la que va fer possible que després de la guerra fóssim dels primers aixecar el cap, en un moment en què la situació de manca de feina era igual o pitjor que ara.

Tant la manca de feina com la dificultat d'accedir a un habitatge al poble per als nostres joves són, doncs, constants motius de preocupació per a la regidoria de Serveis i per a tot l'Ajuntament. Així, l'activitat promoguda per l'Ajuntament intenta incidir en aquests problemes per tres vies: promoure la instal·lació de noves activitats econòmiques al poble, fer possible la construcció d'habitatges de baix preu i portar a terme projectes que puguin crear ocupació.

Dins de la primera línia d'actuació podríem encabir la proposta de qualificació d'una zona com a sòl industrial, terrenys que fa anys ja havien tingut aquesta qualificació però es van desqualificar més tard per manca de desenvolupament del polígon, per l'absència de bons accessos a la zona i, val a dir també, per manca de visió de futur. Ara, aprofitant que s'està construint l'autopista, ACESA farà un pont per creuar la riera i donar un bon accés, a peu d'autopista, al polígon industrial, cosa que pot fer viable l'ampliació de l'activitat econòmica al poble. Pel que fa a l'habitatge, ja coneixeu tots el projecte de construcció d'Habitatges de Protecció Oficial de promoció municipal, que ben aviat començaran a construir-se (està a punt de començar la urbanització dels terrenys). També hi ha la proposta de construcció, per iniciativa privada, de vivendes a preu taxat. I les noves urbanitzacions de Can Pi i El Casarell i els Jardins de Sant Pol poden donar peu a crear vivendes de preu més accessible per als veïns del poble.

Els projectes d'urbanització de la Plaça Sant Cristòfol,

que ben aviat podrem enllestir perquè ja s'ha signat l'acord per al trasllat de la benzinera, i de la nova Plaça de l'Estació, són un exemple de la iniciativa municipal per tal que l'activitat econòmica al poble no s'aturi i pugui haver-hi moviment de diners que doni lloc a crear ocupació.

Demano als ciutadans de Sant Pol que no es limitin a censurar les iniciatives municipals i a valorar si aquestes actuacions són o no profitoses personalment per a ells, sinó que valorin en general la repercussió positiva que poden tenir perquè l'activitat econòmica del poble no es refredi.

I per a aquells que, tot i feta aquesta reflexió, no troben més que motius de crítica negativa per a la gestió municipal, faig una ressenya de tot el que des de la regidoria de Serveis i Obres, a vegades en col·laboració amb altres regidories, hem fet al poble en aquests tres anys de legislatura: canviar instal·lacions elèctriques a l'ambulatori, col·locar comptadors a les escoles, renovar el sostre, la instal·lació de l'aigua i la teulada del poliesportiu, construir una nova sala social i magatzem al camp de futbol, col·locar alarmes a diferents edificis públics, protegir amb tanques metàl·liques els parterres enjardinats i conservar-los, la renovació del dipòsit de propà i construcció d'un mur de contenció al CP Sant Pau, netejar els dipòsits municipals d'aigua, que des de feia 15 anys no es netejaven, reparar bombes d'extracció d'aigua, renovar la senyalització als carrers, canviar les plantes mortes dels jardins, construir una escala per fer la vorera del carrer de Balmes, construir un lavabo i un magatzem a la plaça d'Anselm Clavé pels dies de mercat, construir la vorera en la cruïlla del carrer Maria Pi amb Can Gallart i les dues voreres del carrer de Manzanillos que toquen amb Can Puig i Nualart, renovar les canonades d'aigua i canviar les claus de pas, renovar la porta del dipòsit del Pi del Soldat, canviar la porta i la instal·lació elèctrica a les Roques Blanques, renovació de la instal·lació elèctrica i la calefacció a la llar d'infants, desembussar en diferents punts canonades de desguàs i col·locar comptadors nous a la xarxa d'aigües i l'ampliació dels punts de dutxa a la platja durant l'estiu i moltes altres millores que el poble necessitava.

*Atilà Agustí*  
Regidor de Serveis



**VIDRIERIA  
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2  
Tel. i fax 760 06 93  
08395 SANT POL DE MAR



**tallers maresme**  
MECÀNICA I ELECTRICITAT

**AUTO-MOTO-PLANXA**

Carretera de Sant Pol a Sant Cebrià, s/n. Tel. 760 13 40  
**08395 Sant Pol de Mar**

## la nova plaça de l'estació

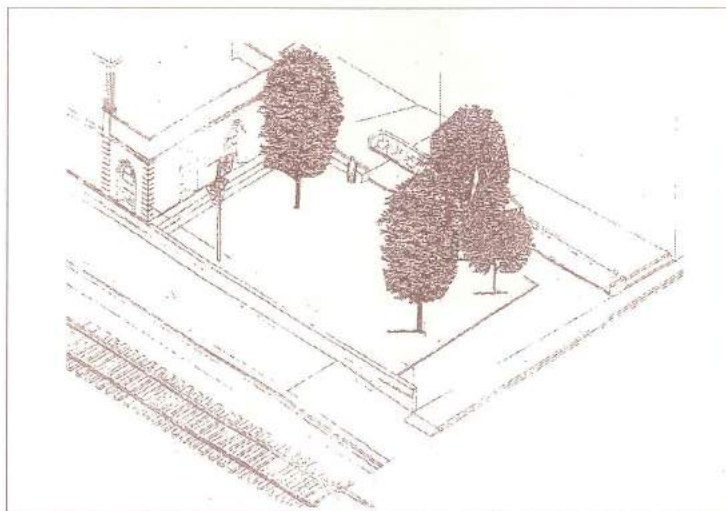
URBANISME

Aviat es posaran en marxa les obres de remodelatge de la Plaça de l'Estació. Amb aquest projecte guanyarem un nou espai d'oci al centre del poble i, en un termini també pròxim, una nova sala municipal per a activitats culturals.

El projecte preveu obrir un ampli espai enjardinat en el solar que ara ocupen el magatzem i el bar de l'estació i el jardí adjacent. L'Ajuntament ha arribat a un acord amb Renfe i amb el propietari del jardí pels quals aquests cedeixen al municipi els solars ara de la seva propietat per tal de fer la nova plaça, que tindrà en total uns 335 metres quadrats incloent-hi els espais reservats per al trànsit de vianants.

A més, l'Ajuntament col·laborarà en el remodelatge i l'actualització de l'edifici de viatgers de l'estació, dins del qual quedarà ubicat el bar, i habilitant la planta primera de l'edifici, ara sense cap ús, perquè pugui ser utilitzada com a sala d'exposicions o d'altre tipus d'activitats culturals.

Està previst que comencin ben aviat les obres de



remodelatge de l'estació, per deixar per després de l'estiu la construcció de la plaça, per tal que les obres no entorpeixin massa el flux de viatgers de l'estació de Sant Pol.

*Regidoria d'Urbanisme*

JOVENTUT

## solidaritat amb bòsnia

La campanya de recollida d'aliments per enviar a Bòsnia es va tancar el passat 26 de març amb una darrera convocatòria al Carrer Nou. Entre les 17 i les 20 hores, membres del Consell Municipal de Joventut van recollir en una furgoneta aparcada al Carrer Nou els paquets d'aliments que els veïns de Sant Pol van entregar voluntàriament per enviar a aquest país europeu castigat per la guerra.



FOTO: E. SAULEDA

Una bona part dels veïns del poble van participar en aquest moviment solidari que té com a objectiu paliar la fam que estan passant els bosnians com a conseqüència de la guerra, i que sense aquestes ajudes moririen de gana.

Em va sorprendre, però, la reacció d'algun veí del poble, que va rebutjar aquest tipus de campanyes dient que a Sant Pol també hi havia necessitats i que ningú se n'ocupa. Crec que tant els serveis socials de l'Ajuntament com els de la Generalitat ofereixen tot tipus d'ajuda a qui la necessita al poble. No crec que ningú passi gana a Sant Pol, i si és així, hauria d'adreçar-se a l'assistenta social per buscar-hi una solució. I també es busquen ajudes per a famílies molt necessitades, per a problemes d'habitatge, sanitaris, etc. Estic convençut que per a alleujar els problemes que hi pugui haver aquí tenim els mecanismes idonis.

Però a Bòsnia, avui, no hi ha assistents socials, ni beques per a menjadors escolars, ni ajudes econòmiques per a famílies sense recursos o per a habitatge... Per no haver-hi, no hi ha un Estat clar que s'ocupi dels seus ciutadans. Hem de ser solidaris amb els altres, siguin ciutats, països o continents, perquè algun dia nosaltres també podem arribar a necessitar la seva solidaritat.

*Joan Xumetra*  
*Regidor de Joventut*

# sant pol, un poble condemnat

**S**í, Sant Pol és un poble condemnat per art i gràcia del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

En el Mapa Escolar, publicat per la Generalitat de Catalunya amb vista a la Reforma, o potser dir-ne mala reforma, a causa, sens dubte, de la manera en què s'està portant a Catalunya, ens deixaren sense escola secundària. Això ens comporta, no solament a nosaltres sinó a altres poblacions, omplir les carreteres d'escolars, cosa que sembla que no els preocupa gens ni mica; deu ser perquè tenim unes carreteres tan perfectes que mai hi passa res.

L'any passat, en una visita que vàrem fer al Sr. Delegat d'Ensenyament, li vàrem demanar la secundària per a Sant Pol, a la qual cosa va respondre que si bé el Mapa Escolar encara no estava tancat, ens podia assegurar que ara com ara era del tot impossible; amb vista al 2000, no ho sabia, ja que probablement ni ell ni nosaltres estaríem en aquest càrrec en què ara estem. El Sr. Delegat ens va dir

que la culpa era dels diners, que tot costava molt i que la culpa era de Madrid, que no enviava els diners per tal de poder tirar-ho endavant. Em pregunto jo, la culpa pot ser de Madrid, però no deu ser que les persones que han d'aplicar la reforma dins de la nostra autonomia no en saben més o bé no estan preparades?

Ara fa un any que el Consell Escolar Municipal va dirigir un escrit al Sr. Delegat d'Ensenyament en el qual demanàvem la secundària per a Sant Pol de Mar, i fins ara l'única resposta que hem tingut ha estat el silenci. En fi, crec que no en traurem res, ja que ens han condemnat; ara com a mínim que no diguin que no ho fan per manca de diners, i si ho diuen que em contestin per què un govern autonòmic destina tants diners a l'escola privada. En fi, no vull ser malpensat. Sant Pol de Mar, febrer de 1994.

Joan Piqueras  
Regidor d'Ensenyament

ENSENYAMENT

# la festa de l'esport escolar

**E**l pròxim 1 de maig el Pavelló Poliesportiu viurà les seves *Segones 12 Hores d'Esport Escolar*, una activitat que omplirà l'espai de nens i nenes aprenent i practicant diferents modalitats esportives entre les 9 del matí i les 9 del vespre.

Ja sabeu que poden participar-hi tots els nens i nenes de Sant Pol de Mar i de Sant Cebrià de Vallalta estudiants d'EGB (de 1r a 8è curs). Les inscripcions ja es poden fer: els alumnes del CP Sant Pau al mateix Col·legi, i els alumnes d'altres escoles a les oficines de l'Ajuntament, de 12 a 14 hores de

dilluns a dissabte. L'últim dia per inscriure's és el 22 d'abril.

Aquestes *Segones 12 Hores d'Esport Escolar* són organitzades per la regidoria d'Ensenyament i Esports de l'Ajuntament de Sant Pol, amb la col·laboració del Col·legi Públic Sant Pau, els monitors de l'At. C. Sant Pol i del Bàsquet Sant Pol, l'APA del Col·legi Sant Pau i el Bàdminton Sant Pol.

Regidoria d'Esports

ESPORTS

## ESPACI FOTOGRÀFIC ALT MARESME

TALLERS DE PERFECCIONAMENT FOTOGRÀFIC  
a càrrec de l'autor fotogràfic: J. GOL  
PRIMER TALLER: REPORTATGE FOTOGRÀFIC

Més informació a:



Jordi  
Planchart  
FOTOGRAFIA

C/. Església, 120  
08370 CALELLA  
Tel 769 36 55  
Fax 766 16 60

**Sortida a la neu**

El Consell Municipal de Joventut, junt amb la regidoria de Joventut, va organitzar pel passat 6 de març una sortida a esquiar a l'estació del Port del Comte. La proposta va comptar amb força acceptació, ja que el preu era molt accessible.

A l'excursió va anar un autocar sencer de gent molt animada, disposada a passar un bon dia al Port del Comte. A més, el temps els va acompanyar i tota la jornada va ser un èxit.

El Consell Municipal de Joventut, que per segona vegada ha organitzat aquesta sortida, està molt satisfet i ja pensa en la neu de 1995.

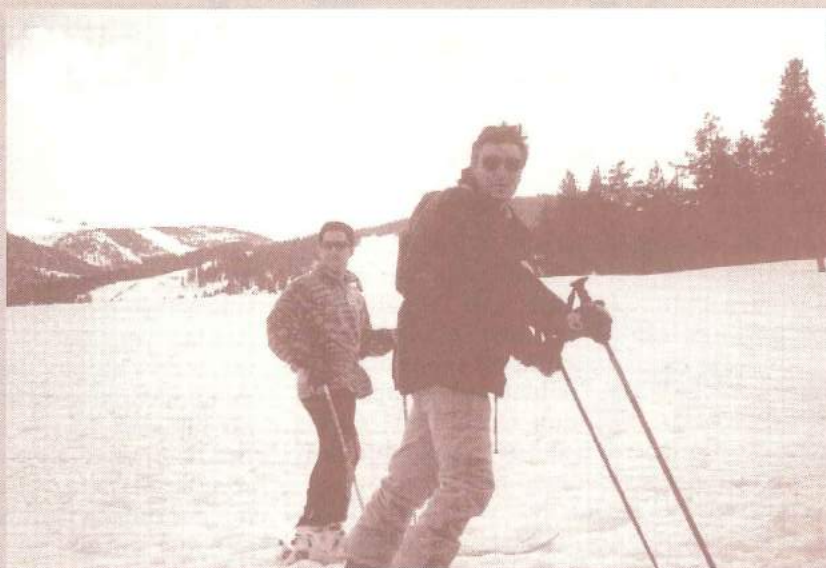


FOTO: T. XUNETRA



**Diplomes de qualitat per a les nostres platges**

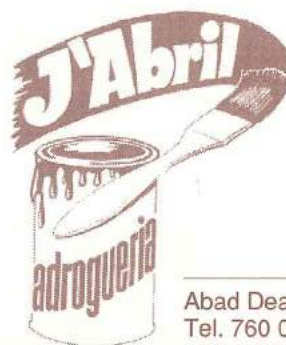
El Departament de Medi Ambient de la Generalitat ha atorgat al nostre municipi diplomes per la qualitat de l'aigua i la sorra de la platja Grau, la platja del Farell i la platja de la Platjola i el Morer. Aquests tres punts del nostre litoral han obtingut una puntuació d'entre 3,53 i 3,71 estrelles, d'acord amb els controls efectuats per la Junta de Sanejament durant la temporada de bany de l'any 1993. L'esforç municipal per mantenir les nostres platges netes i els efectes del nou emissari han tingut ja el seu premi. Pot ser una bona promoció per a les pròximes campanyes del Consell Municipal de Turisme, i cal que tots ens felicitem per això.

**Aigua, Gas i Electricitat**

**CALEFACCIÓ**  
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24  
Tel. 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR  
(Barcelona)



**PINTAT - ESTUCAT**  
**EMPAPERAT**  
**MOQUETA - PARQUET**

Abad Deas, 6  
Tel. 760 01 18

SANT POL DE MAR  
(Barcelona)

### Carnaval Infantil

Enguany la festa de Carnaval dels més petits de l'Escola va ser lluida, plena de color, d'il·lusió i de treballs manuals. Es va aprofitar que aquest curs es treballa l'apropament a la diversitat cultural i així va ser com ens vàrem trobar amb indis, xinesos, mexicans, catalans, hawaiians, àrabs... tot passejant pels carrers de Sant Pol al costat dels indis americans del Jardí d'Infància.

Els més grans aquest curs varen celebrar el Carnaval a l'Escola, i és que l'estructuració de les festes ha estat diferent: han tingut la de tardor, també la d'hivern tot celebrant el Nadal, i més endavant hi haurà la d'estiu.

El 24 de febrer vàrem gaudir de la conferència que el metge Bernardí Jimeno va fer a la Sala Polivalent. Tot el nostre agraïment vers la seva dedicació desinteressada per tal de preparar el tema dels "Accidents

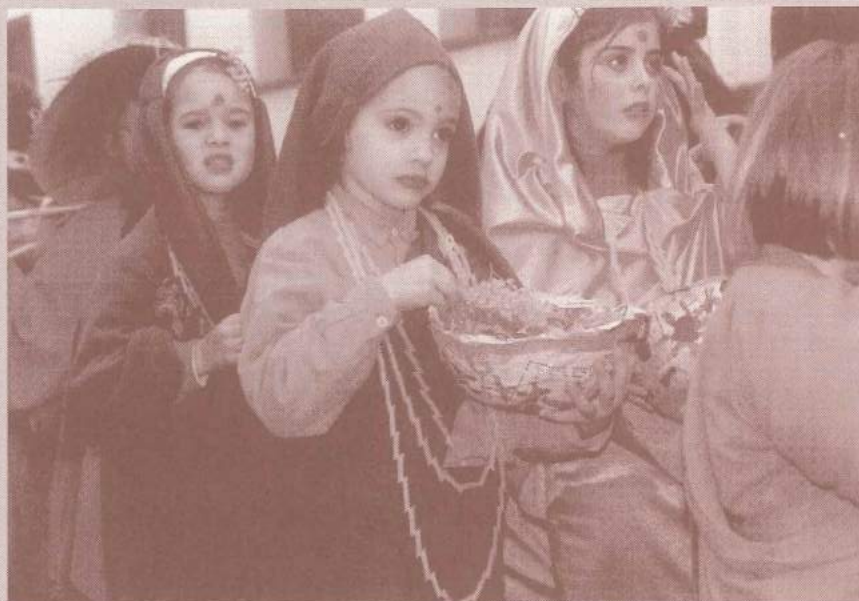


FOTO: T. BROSSA

infantils a la llar"; per a tots els assistents va ser molt profitosa. Per això convidem tothom a assistir a les properes, que prometen ser també molt interessants: "La música en l'educació (de 0 a 99 anys)",

a càrrec de l'Oriol Romaní, músic; i "Edu-cació nutricional", a càrrec d'Auro-ra Causín, farmacèutica. *Junta de l'Associació de Pares d'Alumnes del CP Sant Pau*



FOTO: GOL

XIX Festival de Jazz al Centre Cultural

### Teatre al Centre

Un any més, i aquesta és la sisena edició, tenim altra vegada amb nosaltres al Mostra de Teatre que organitza el Centre Cultural i d'Esbarjo amb la col·laboració de La Caixa i de l'Associació del Personal de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona.

Aquests dies estan passant per la sala del Centre Cultural grups teatrals que porten montatges molt interessants:

El Gibrish Teatre ens ha visitat amb el seu CALIDOSCOPI (jocs de teatre), una proposta original i ariscada.

Tabula Rasa es presenta el dia 16 amb l'obra LA DISPESERA de Carlo Goldoni, una obra teatral dins de l'estil de la comèdia, que aprofita per passar revista a tot un seguit de personatges diferents.

Els últims en passar per Sant Pol seran els membres de Fil-i-canya, teatre, amb l'obra EL PETIT PRÍNCIP, un conegut llibre infantil adaptat pel teatre per Pep Vallès.

FERRETERIA - DROGUERIA

# SANT PAU<sup>5</sup>

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 760 00 35  
08395 SANT POL DE MAR

# FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29  
08395 SANT POL DE MAR  
Tel. 760 09 16  
Fax 760 05 96

Bruguera, 26  
08370 CALELLA  
Tel. 769 10 12  
Fax 760 05 96

## SETMANA CULTURAL 1994

Un any més se celebrarà la Setmana Cultural del Col·legi Públic Sant Pau coincidint amb la celebració de la diada de Sant Jordi.

A la comissió organitzadora se'ns fa cada any més difícil superar el llistó marcat per les edicions anteriors, però és aquesta mateixa dificultat el que ens encoratja per afrontar un any més el repte de preparar la Setmana Cultural, aquest any sota el títol "LA MEDITERRÀNIA, UNA CULTURA".

Les activitats adreçades als adults tindran un magnífic començament el dia 18 d'abril a les 8 del vespre al Centre Cultural, on s'aconseguirà la màgica combinació de la guitarra d'en TOTI SOLER i la veu de l'OVIDI MONTLLOR recitant als poetes catalans.

Per commemorar el Dia de la Terra, es projectarà la pel·lícula "EL NIÑO LEÓN" el dimarts 19 d'abril a les 10 de la nit al Centre Cultural.

El dimecres 20 d'abril, a les 8 del vespre a la Sala Polivalent, se celebrarà la taula rodona que dona títol a la Setmana Cultural: "LA MEDITERRÀNIA, UNA CULTURA", amb la qual es vol aprofundir en tots aquells aspectes socials, culturals i fins i tot mediambientals que relacionen d'alguna manera els pobles de la Mediterrània. Per tractar aquests temes comptarem amb la presència de Vicenç Sureda, de la Fundació Ecomediterrània; Abdel Aziz, del Centre Averroes, i del sociòleg Raimon Bonal.

Com ja és habitual, comptarem amb una producció de Pere Sauleda titulada "IMATGES DE SANT POL". La projecció d'aquest vídeo tindrà lloc el dijous 21 d'abril a les 8 del vespre a la Sala Polivalent.

El divendres 22 d'abril tindrem dues activitats, la primera a les 8 del vespre a la Sala Polivalent: el recentment creat Centre Excursionista de Sant Pol farà la projecció d'un audiovisual sobre MUNTANYISME. Posteriorment, a les 11 de la nit, us esperem a tots al Cafè del Centre, però aquesta vegada no us delectarem amb un concert, sinó que us convidem que us endinseu en la fantasia i que gaudiu de la MÀGIA AL CAFÈ a càrrec del Màgic Hausson, que de segur molts de vosaltres ja coneixeu.

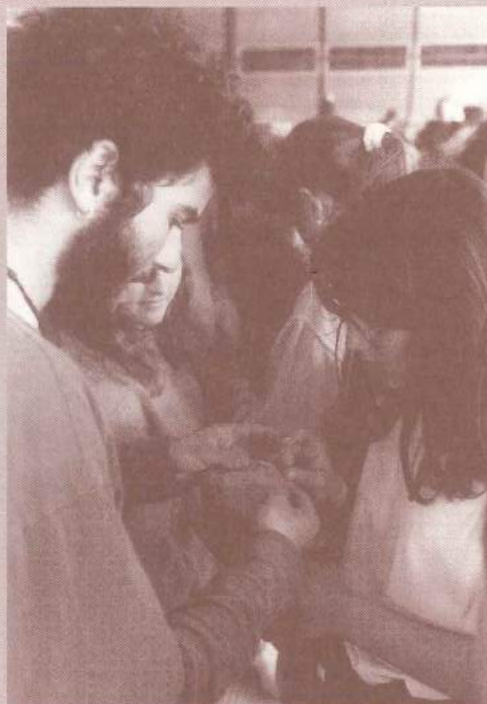


FOTO: GOL

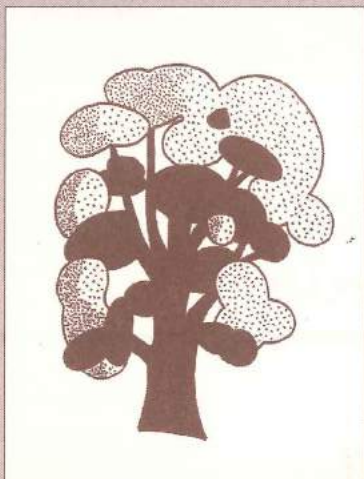
El dissabte dia 23, diada de Sant Jordi, tindrem també dues activitats preparades, una serà a 2/4 d'1 a la Punta, on podreu veure i participar en un BALL DE DANSES MEDITERRÀNIES a càrrec del grup El Sac Ambulant; i al llarg del dia els Amics de les Arts ens tindran preparat a la platja de les barques el muntatge MAR INFERNALIS, que serà tota una sorpresa. A l'Esplai, del 14 al 24 d'abril hi haurà una EXPOSICIÓ DE CARTELLS DEL PINTOR JOAN MIRÓ organitzada per Jaume Martí Valls amb la col·laboració de l'Esplai. Com veieu, es tracta d'un bon programa, però sou vosaltres, amb la vostra presència, qui li donarà realment el caliu. Gaudiu de la Setmana Cultural, us hi esperem.

*Comissió Organitzadora  
de la Setmana Cultural*

## UN LLIBRE SOBRE EL NOSTRE ENTORN

A l'abril, durant la Setmana Cultural, s'editarà el llibre que l'alumnat de l'escola pública Sant Pau ha fet sobre l'entorn natural de Sant Pol. Les noies i nois del centre han estudiat els arbres i les plantes dels espais més característics del poble: els garrofers, la vinya, la riera, la platja i els diversos espais urbans, entre els quals no podia faltar el pati de l'escola. Han buscat informació, han sortit a fer recorreguts i, finalment, han elaborat tot el material tenint presents diferents aspectes: la descripció de les plantes, dibuixos, l'aprofitament (remeis, receptes...) i un recull literari (dites, cançons, poemes...), tot incorporant les seves pròpies creacions.

És un treball col·lectiu, on tots i cada un tenen la seva part, dels més petits als més grans. I, per poder dur-lo a terme, s'ha pogut comptar amb l'ajuda i la col·laboració de Jordi Puigdefàbregas i de l'avi Morell.



## ACORDS MUNICIPALS

18-2-94

Aprovació rectificació padró municipal d'habitants a 1-1-94.

Acceptació préstec sense interès de 9 milions de pessetes de la Diputació i aprovació del text conveni regular.

Acceptació subvencions PCAL 1994-95 de la Diputació.

Ratificació conveni amb Benin SA sobre el Pla Parcial d'El Casarell.

Moció sobre l'anomenada "Autopista del Maresme".

25-2-1994

Aprovació provisional d'una moció puntual al Pla General.

# e.n.s.

Edita:

Ajuntament de Sant Pol de Mar

Consell de Redacció:

Manolo Fernández (Ajuntament)

Júlia Cabaleiro (CP Sant Pau)

Jordi Puigdefàbregas (Amics de les Arts)

Francesc Carreras (At. C. Sant Pol)

Josep Mestres (Colla de Geganters)

Pere-Omar Brusca (Centre Cultural)

Pere Sauleda (Unió de Comerciants)

Jordi Canaletas (CDC)

Joan Piqueras (SPD)

Francesc León (PSC)

Francesc Roura (IC)

Pere Roura (ERC)

Disseny:

Josep Armengol

Francesc Cardeñas

Alicia Herrero

Producció: Montnegre S.C.C.L.

Rafael Campalans, 157, baixos 2a.

08903 L'Hospitalet

Telèfon i fax: 422 31 51

Imprimeix: T.G. Alfadir.

Rosselló, s/n 08940 Cornellà de Ll.

D.L.: B-24263-93

El Nou Santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Imprès sobre paper ecològic verificat.

### COLLABORACIONS

Les col.laboracions per a ELNOU SANTPOLENC s'han d'adreçar a l'Ajuntament, a nom de la revista. Els textos no podran excedir les trenta ratlles mecanografiades i hauran d'estar signats amb el nom i cognoms concrets, a més del pseudònim si no es vol que hi consti el nom. També cal adjuntar l'adreça o el telèfon de localització de l'autor.

El Consell de Redacció es reserva el dret de no publicar una col.laboració si no compleix aquests requisitis o si es considera que pot ser ofensiva o no respecta la veritat. En tot cas, l'autor seria informat amb anterioritat de la decisió.

La data màxima de presentació d'originals per al número 7 (Juny 1994) és el 30 de maig.

## RENAULT

CAMPANYA PNEUMÀTICS

4x3

2 pneumàtics, un 20% descompte

AUTO SANT POL

Maria Pi, 9 i 11

Telèfon 760 10 52 - Fax 760 10 52

08395 SANT POL DE MAR



Perruqueria especial per a cavallers

**Jos ep      M a r i a**

Nous serveis  
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 SANT POL DE MAR

## Construcciones SANT POL, S. L.

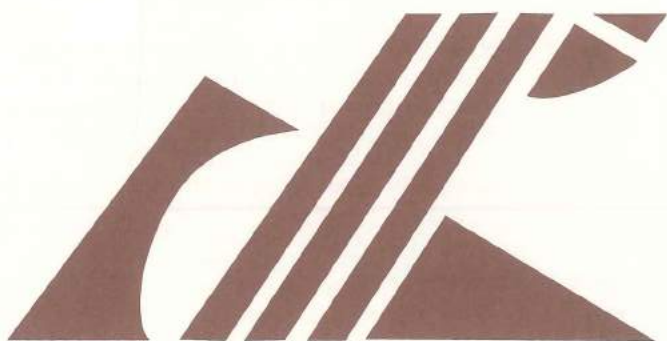
Consulado del Mar, 24  
Telf. 760 07 45

08395 SANT POL DE MAR

### TELÈFONS D'URGÈNCIES

Policia Municipal .....	760 05 19
Guardia Civil (Canet) .....	794 01 97
Bombers .....	085
	762 30 80
Ambulàncies .....	(Canet) 794 12 45
	(Calella) 769 02 01
	(Pineda) 767 11 00
Àrea Bàsica de Salut (Canet) .....	794 29 61
Consultori mèdic .....	760 09 09
Hospital de Calella .....	769 02 02
Farmàcia .....	760 05 08
Parròquia .....	760 07 60

# RUSCALLEDA, S.A.



**EXCAVACIONS,  
TRANSPORTS  
I TREBALLS  
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 — Tel. i Fax 763 00 14— 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ**

## *Amargant*



**EXPOSICIÓ DE BANYS  
I BANYERES  
D'HIDROMASSATGE**

**EXPOSICIÓ DE CUINES  
I LLARS DE FOC**

**DISTRIBUCIÓ DE  
MATERIALS:  
Porcelanosa  
Zircornio  
Venis  
A TOTA LA ZONA**



**Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 760 01 12 - Fax 760 04 11**